

Steffensen: Sammen med nogle flere Medlemmer af Thinget har jeg tilladt mig at stille nogle Endringsforslag, som jeg paa Forslaagsstillernes Vegne skal anbefale til Vedtagelse af det høie Thing. Det første af disse Forslag er stillet til § 2 og gaar ud paa at forhøje Hundeafgiften for Kjøbstædernes Bedkommende fra 5 Kr. til 8 Kr. for enhver Hund af ikke over 16 Tommers Høide og til det Dobbelte, altsaa til 16 Kr. for større Hunde. Grunden til, at vi have tilladt os at stille dette Forslag, er den, at efter Loven af 1870 er Forholdet nu det, at den normale Hundeafgift i Kjøbstæderne er 4 Kr., som dog af Byraadene kunne forhøies til 10 Kr. Efter hvad vi have bragt i Erfaring er Forholdet i de fleste Kjøbstæder det, at man allerede har forhøiet Hundeafgiften til Maximum. Hvis derfor den i § 2 foreskrevne Sats vedtages, vil det i Realiteten være at nedsætte Hundeafgiften i Kjøbstæderne, og da Lovens Viemed jo er at hæmme Hundeholdet noget, have vi ment, at det vilde være nødvendigt at den foreslaaede Afgift forhøies, og vi have derfor tilladt os at foreslaa, at Forhøielsen finder Sted til henholdsvis 8 og 16 Kr. Hvad Forslaget under Nr. 2 angaar — og det samme gjælder ogsaa om Forslaget under Nr. 4 — da tillod jeg mig allerede ved 1ste Behandling at henlede Opmærksomheden paa, at man burde slaa fast, at de Regler, der findes i Loven af 1870 §§ 3 og 4, skulle vedblive at gjælde ogsaa under denne eventuelle nye Lov. Det er vistnok ogsaa Mening efter det foreliggende Forslag, men det er fundet tilraadeligt, at der optages en udtrykkelig Bestemmelse om dette Forhold, og herpaa gaa Endringsforslagene ud. Forslaget under Nr. 3 tilsigter kun at lade Politikasserne beholde den Andel af Hundeafgiften, som de i Forveien have. Det antager jeg heller ikke, der kan være Noget at indvende imod. Hvad Forslaget under Nr. 6 til § 5 angaar, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Paragrafen nu bestemmer, at hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri, naar den i Høide ikke maaler over 20 Tommer, medens der, naar den er større, skal løses Tegn til den, som betales med 3 Kr. om Aaret, og at hvor der i samme Husstand holdes flere Hunde, ivaars der Afgift af dem Alle, nemlig 2 Kr. af hver af dem, der ikke ere over 20 Tommer, og 5 Kr. af hver af de større. Men en saadan Bestemmelse vil volde bethdelig Vanstælighed og i alt Fald bewirke et bethdeligt Arbejde for Sognekogden, der skulle kontrollere Overholdelsen af Lovens Bestemmelser, thi de

ville være nødte til over hele Sognet at holde Rede paa, ikke blot, hvor mange Hunde, der holdes, men ogsaa paa, hvor store de ere, ja, de maa paa den Maade ligefrem holde Protokol over dem og maale dem. Det er et for stort Arbejde at paabehandle Sognekogderne, og vi have derfor foreslaaet, at Lovforslagets Bestemmelser om Maal skal falde bort, og at der skal gives en almindelig Regel om, at den første Løsgaaende Hund, Nogen holder, er afgiftsfri, og at, naar Nogen holder flere Hunde, der da skal ivaars Afgift af dem Alle, nemlig 2 Kr. aarlig af den første og 3 Kr. for hver af de øvrige. Vi have derved tilsigtet tillige at gjøre det muligt for dem, som holde en enkelt stor Hund til Trækbrug, at de ikke skulde være nødte til at betale Afgift af denne, thi det vil som oftest være Folk, der have daarlig Naad dertil, og naar den første Hund er afgiftsfri, kan man jo benytte den til Trækbrug. Til denne Paragraf have vi endvidere ved Endringsforslaget under Nr. 6 foreslaaet, at Hundeeiere, som ere Medlemmer af Andres Husstand, erlægge 5 Kr. aarlig for hver af deres Hunde. Det er en Bestemmelse for Landets Bedkommende i Lighed med den, som for Kjøbenhavn og Kjøbstædernes Bedkommende findes i § 4, og den vil vel heller ikke Nogen have Noget at indvende imod. Det Forslag, som findes under Nr. 9 til § 7, og som gaar ud paa at forandre Ordet Opreisning til Godtgjørelse er en ren Redaktionsændring. Endelig have vi til § 9 under Nr. 13 tilladt os at stille et Forslag, der gaar ud paa, at der i Stedet for "Løvehunde i Løbetiden" skal staa "løbste Løvehunde". Grunden til den her foreslaaede Afvattelse er den, at efter hvad Folk, som er inde i disse Forhold, paaftaa, ser der ikke nogen almindelig Løbetid for Hunde, men de kunne løbe til enhver Tid af Aaret; da man imidlertid ikke bør lægge nogen Vanstælighed i Veien overfor de ikke løbste Løvehunde, vil det være rigtigt at tydeliggjøre, at Bestemmelsen kun er givet for de enkelte Hunde, der løbe. Jeg tillader mig hermed at anbefale det høie Thing at vedtage disse Forslag.

Griffen: Det Endringsforslag under Nr. 8 til § 6, som jeg har tilladt mig at stille, har jeg tilbøielig paa Forhaand motiveret under Sagens 1ste Behandling i Forsgaars, og jeg kan derfor indskrænke mig til blot at fremkomme med nogle faa Bemærkninger. Det vil maasse erindres, at jeg udtalte den Formening, at Begyndelsen af § 6 forstaaes saaledes, at den Hund, der stadig stod bunden, undtagen naar den anvendtes